

Restanceposter vedkommende det islandste Regnskabsvæsen endnu ikke modtagen. Der er imidlertid senere kommen Udvalget en saadan Opgjørelse tilhænde, som det dog ikke kan være vor Sag her at prøve. Vi indstille derfor, at det Fornødne i den Henseende overbrages Statsrevisorerne for Finantsaaret 1866—67.

Det Samme gjælder om den ifølge Vedtegningen til Antegningspost 7 (Pag. 17) forlangte Opgjørelse over Indtægtsrestancerne paa Contoen for „Refusion af Althingsomkostninger“, hvilken, ligeledes os senere tilhændekomne, Opgjørelse vi ogsaa ved en udtrykkelig Indstilling skulle foreslaae henviist til Statsrevisionen for 1866—67.

II. R i g s d a g e n.

(Finantslovens § 7).

I den af Landssthingsudvalget over Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finantsaaret 1864—65 afgivne Betænkning (Rigsdagstidende 1866—67, Tillæg B. Pag. 38) findes følgende Udtalelse angaaende samme Post i hiint Aars Regnskab:

„Ved Regnskabet for Rigsdagen finder Udvalget Anledning til at fremsætte en Bemærkning, der ikke passende har kunnet optages i en Antegning, der oversendes Regjeringen, og formeentlig derfor er undgaaet af Statsrevisionen. Til Udgift paa Rigsdagens Conto findes nemlig stedse opført runde Summer; deraf fremgaaer, at det ikke er de virkelige Udgiftsbeløb, der findes til Udgift, men de anviste eller i Finantshovedkassen hævdede Summer. Da en lignende Fremgangsmaade forøvrigt er affailet under Rigsdagens Medvirkning, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Regnskabet for Rigsdagen ikke bør staae som en Undtagelse.“

Dette fandt fra ingen Side Modsigelse i noget af Thingene; og Udvalget har Anledning til at antage, at hiin Mangel, der ikke kunde afhjælpes ved Regnskabsafleggelsen for Rigsdagens Udgifter i 1865—66, er rettet ved Regnskabsafleggelsen for 1866—67.

III. I n d e n r i g s m i n i s t e r i e t.

(Finantslovens § 8, I.—V.).

Antegning 3. Af Statsrevisionens Beretning fremgaaer, at der ere deelte Meninger mellem Statsrevisorerne med Hensyn til et Vandbrygningsinspecteuren, Justitsraad Carlsen, udbetalt Honorar af 800 Rd., for paa Statens Vegne at have sørt Overtillshn med Ansættelsen af Pontonbroen mellem Aalborg og Nørresundby, idet tvende Statsrevisorer have indstillet til Rigsdagen, ikke at billige denne Udgift, medens de to andre Statsrevisorer saameget mere have troet at kunne undlade at gjøre Indstilling herom, som en lignende Udgift i Regnskabet for 1864—65, hvorom Statsrevisionen ligeledes havde gjort Antegning og Indstilling, passerede uden Beslutning af Rigsdagen; hvorhos dog Regjeringens og Rigsdagens Opmærksomhed gjen-tagende er henledet paa det Dnsfelige i, at det nøiere bliver bestemt, hvilke Vandbrygningsinspectorens Embedsforretninger ere, som han er pligtig at udføre for den ham tillagte, ikke ringe faste Lønning uden noget yderligere eller særligt Deberlag. — Udvalget anbefaler at lade Indstillingen bortfalde endnu for denne Gang, men man kuytter hertil den Forventning, at Spørgsmaalet ikke mere fremkommer, inden den med Føie af Statsrevisionen som ønskelig betegnede nærmere Bestemmelse af Vandbrygningsinspectorens Embedspligt har fundet Sted.

Antegning 7. Med Statsrevisorernes Beretning Pag. 51 maa sammenholdes deres endelige Indstilling og den samme forudgaaede Befarelse fra Ministeriet i Tillæget (Pag. 153